

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK

JMÉNEM REPUBLIKY

Městský soud v Praze rozhodl v senátě složeném z předsedy JUDr. Slavomíra Nováka a soudců JUDr. Marcely Rouskové a JUDr. Hany Pipkové v právní věci žalobce: **Bc. M. L.**, zast. JUDr. Gabrielem Žilinským, advokátem, se sídlem Praha 1, Vodičkova 709/33, proti žalovanému: **Policie České republiky**, Krajské ředitelství hlavního města Prahy, se sídlem Praha 4, Kongresová 2, o žalobě proti rozhodnutí ředitele Krajského ředitelství policie hlavního města Prahy ve věcech služebního poměru ze dne 27. 9. 2010, číslo: 230/2010,

t a k t o :

- I. Rozhodnutí ředitele Krajského ředitelství policie hlavního města Prahy ve věcech služebního poměru ze dne 27.9.2010, číslo: 230/2010 s e z r u š u j e a věc se vrací žalovanému k dalšímu řízení.**
- II. Žalovaný je povinen zaplatit žalobci náhradu nákladů řízení ve výši 7.808,- Kč a to do 30 dnů od právní moci tohoto rozsudku k rukám zástupce žalobce JUDr. Gabriela Žilinského, advokáta.**

O d ů v o d n ě n í :

Žalobce se podanou žalobou domáhal zrušení v záhlaví uvedeného rozhodnutí ředitele Krajského ředitelství policie hlavního města Prahy. Tímto rozhodnutím ředitel Krajského ředitelství policie hlavního města Prahy zamítl žalobcovo odvolání a potvrdil rozhodnutí náměstka ředitele Krajského ředitelství policie hlavního města Prahy pro vnější službu ve věcech služebního poměru č. 858/2010 z 27.5.2010, kterým byl žalobce dnem 31.5.2010 podle ust. § 25 odst. 4 zákona č. 361/2003 Sb. odvolán ze služebního místa vrchního asistenta a dnem 1.6.2010 byl podle § 20 odst. 3 písm. a) zákona č. 361/2003 Sb. ustanoven na služební

místo inspektora skupiny speciálních činností oddělení služební kynologie odboru služby pořádkové policie Krajského ředitelství policie hlavního města Prahy.

V odůvodnění odvolací orgán konstatoval, že napadené rozhodnutí bylo vydáno příslušným služebním funkcionářem v souladu s článkem 8 písm. a) závazného pokynu policejního prezidenta č. 42/2010 o personální pravomoci, ve znění pozdějších předpisů.

Odvolací orgán také uvedl, že po předchozím projednání v poradní komisi se podrobně zabýval nejenom námitkami žalobce, ale i celou spisovou dokumentací odvolacího řízení a napadené rozhodnutí a řízení, které mu předcházelo, přezkoumal v rozsahu, jaký je uveden v odvolání. Zákonost pak přezkoumal v celém rozsahu.

Podle odvolacího orgánu je z předloženého spisového materiálu zřejmé, že náměstek ředitele Krajského ředitelství policie hlavního města Prahy pro vnější službu, jako příslušný služební funkcionář, vyhověl žádosti žalobce ze dne 1.4.2010 (č.j. KRPA-15943-1/ČJ-2010-0000SK) o převedení ze služebního místa vrchní asistent ve 4. tarifní třídě na služební místo inspektor v 5. tarifní třídě – se zařazením na skupině speciálních kynologických činností oddělení služební kynologie odboru služby pořádkové policie Krajského ředitelství policie hlavního města Prahy. Žalobce byl s kladným stanoviskem náměstka ředitele Krajského ředitelství policie hlavního města Prahy pro vnější službu seznámen dne 19.4.2010. Dne 27.5.2010 bylo vydáno odvoláním napadené rozhodnutí uvedeného služebního funkcionáře, jímž byl žalobce odvolán dnem 31.5.2010 podle § 25 odst. 4 zákona č. 361/2003 Sb. z dosavadního služebního místa a dnem 1.6.2010 byl podle § 20 odst. 3 písm. a) zákona č. 361/2003 Sb. ustanoven na služební místo inspektora v 5. tarifní třídě, jak to ve své žádosti ze dne 1.4.2010 požadoval. Odvolací orgán zdůraznil, že z uvedeného je zřejmé, že žalobce byl na služební místo inspektora v 5. tarifní třídě převeden na vlastní žádost.

Dále bylo odvolacím orgánem uvedeno, že námitkám žalobce uvedeným v odvolání nelze přisvědčit, neboť z náplně jeho pracovní činnosti, kterou tvoří samostatný výkon speciálních kynologických činností pro potřeby trestního řízení v útvech policie, jednoznačně vyplývá správnost jeho zařazení do 5. tarifní třídy. Jeho zařazení do 5. tarifní třídy je v souladu s částí 1.3. Přílohy k nařízení vlády č. 104/2005 Sb., kde je tato činnost zařazena do 5. tarifní třídy – inspektor (bod 8. této části katalogu).

Odvolací orgán přezkoumáním napadeného rozhodnutí v rozsahu, jaký je uveden v odvolání, neshledal, že by odvoláním napadené rozhodnutí bylo vydáno v rozporu s právními předpisy a interními akty řízení (služebními předpisy).

V žalobě žalobce namítal, že měl být zařazen do 6. tarifní třídy (což rovněž namítal i ve svém odvolání proti prvoinstančnímu rozhodnutí), protože po něm byla od prvního dne výkonu služební činnosti na tomto služebním místě požadována činnost zařazená do 6. tarifní třídy a služební činnost, kterou vykonává, neodpovídá charakteristice 5. tarifní třídy. Namítal porušení ust. § 116 odst. 1 zákona č. 361/2003 Sb.

Podle žalobce odvolací orgán pouze citoval katalogový příklad činnosti, aniž by se vyrovnal s námitkou žalobce, že jsou po něm požadovány naprosto totožné konkrétní činnosti jako na příslušnících zařazených do 6. tarifní třídy. Přitom měl odvolací orgán obě náplně služební činnosti (pro 5. a 6. tarifní třídu) k dispozici, neboť jsou součástí spisového materiálu. Pouhé nahlédnutí do obou náplní podle žalobce by muselo odvolací orgán přesvědčit o oprávněnosti žalobcovy námitky.

Žalobce rovněž poukázal na to, že rozhodnutí o převedení na jiné služební místo bylo vydáno náměstkem ředitele krajského ředitelství, který není vedoucím organizační části bezpečnostního sboru, a proto nemůže být podle žalobce služebním funkcionářem. Měl za to, že to odporuje dikci § 2 odst. 1 zákona č. 361/2003 Sb., a proto podle žalobce čl. 8 závazného pokynu policejního prezidenta č. 42/2010, o personální pravomoci je neplatný, protože je v rozporu se zákonem č. 361/2003 Sb.

Žalobce se domnívá, že rozhodnutí náměstka ředitele Krajského ředitelství policie hlavního města Prahy ve věcech služebního poměru č. 858/2010 je v rozporu s ust. § 181 odst. 2 písm. a) a b) zákona č. 361/2003 Sb., protože není v souladu s právními předpisy a nebylo vydáno příslušným služebním funkcionářem. Rozhodnutí ředitele Krajského ředitelství policie hlavního města Prahy ve věcech služebního poměru č. 230/2010 není podle žalobce v souladu s ust. § 190 odst. 7, neboť odvolací orgán nepřezkoumal napadené rozhodnutí v celém rozsahu.

Ve vyjádření k žalobě se žalovaný vyjádřil k námitkám žalobce a uvedl, že námitkám nelze přisvědčit, neboť je zcela nepochybné, že žalobou napadená rozhodnutí byla vydána příslušnými služebními funkcionáři způsobem, který zákon stanoví a v souvislosti s jejich vydáním nebylo porušeno žádné ustanovení zákona. Přejít ze služebního místa ve 4. tarifní třídě na služební místo v 6. tarifní třídě lze uskutečnit jen na základě výběrového řízení dle § 22 zákona č. 361/2003 Sb. a to jen v případě, že se jedná o volné místo. V daném případě podle žalovaného žalobci nevzniklo žádné právo či nárok na to, aby byl ustanoven na služební místo vrchní inspektor a zařazen na služební místo v 6. tarifní třídě. Toto právo či nárok mu nevznikl z žádného ustanovení služebního zákona. Navrhl žalobu jako nedůvodnou zamítnout.

V replice k vyjádření žalovaného žalobce setrval na svých námitkách a procesním stanovisku.

Při ústním jednání konaném dne 17.4.2014 setrvali oba účastníci řízení na svých stanoviscích.

Ve správním spise se nacházejí pro danou věc tyto podstatné dokumenty:

- Žádost žalobce o převedení na jiné služební místo v jiné služební hodnosti ze dne 1.4.2010.
- Rozhodnutí náměstka ředitele Krajského ředitelství policie hlavního města Prahy pro vnější službu ve věcech služebního poměru ze dne 27.5.2010 číslo: 868/2010, jímž byl žalobce dnem 31.5.2010 odvolán podle § 25 odst. 4 zákona č. 361/2003 Sb. ze služebního místa vrchní asistent a dnem 1.6.2010 ustanoven podle § 20 odst. 3 písm. a) zákona č. 361/2003 Sb. na služební místo inspektor s místem služebního působení Praha. Současně byl zařazen podle § 116 zákona č. 361/2003 Sb. a § 3 nařízení vlády č. 104/2005 Sb. do 5. tarifní třídy. V odůvodnění bylo mimo jiné uvedeno, že ustanovení na služební místo bylo provedeno na základě žádosti příslušníka na služební místo se stejnou služební hodností.
- Odvolání žalobce ze dne 21.6.2010 proti rozhodnutí ve věcech služebního poměru č. 868/2010 ze dne 27.5.2010 (prvoinstanční rozhodnutí), v němž žalobce namítal, že služební činnost, kterou vykonává na skupině speciálních kynologických činností neodpovídá charakteristice 5. tarifní třídy služební činnosti příslušníků bezpečnostních sborů uvedených v příloze k zákonu, ale je zcela totožná s charakteristikou 6. tarifní třídy. Uvedl, že na oddělení služební kynologie, skupině speciálních kynologických činností je na služební místo ustaveno celkem 27 policistů vykonávajících stejnou služební činnost, 26 policistů je ve služební hodnosti vrchní inspektor a zařazeno do 6. tarifní třídy podle charakteristik tarifních tříd příslušníků bezpečnostních sborů uvedených v příloze k zákonu a 1 policista (žalobce) ve služební hodnosti inspektor a zařazen podle této přílohy do 5. tarifní třídy, a to i přesto, že žalobce vykonává stejnou služební činnost jako 26 policistů, zařazených do 6. tarifní třídy. Navrhl, aby rozhodnutí č. 868/2010 ze dne 27.5.2010 bylo zrušeno a on byl dnem 1.6.2010 ustanoven na služební místo vrchní inspektor a zařazen do 6. tarifní třídy.

- Žalobou napadené rozhodnutí ředitele Krajského ředitelství policie hlavního města Prahy ve věcech služebního poměru ze dne 27.9.2010 číslo: 230/2010, jímž bylo žalobcovo odvolání zamítnuto a prvoinstanční rozhodnutí potvrzeno.

Ve správním spise se rovněž nachází popis služebního místa (pracovní náplně) pro tarifní třídu 5 a 6.

Městský soud v Praze přezkoumal žalobou napadené rozhodnutí v rozsahu uplatněných žalobních bodů, kterými je vázán [§ 75 odst. 2 věta první zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní, (dále jen „s. ř. s.“)], a vycházel přitom ze skutkového i právního stavu, který tu byl v době rozhodování správního orgánu (§ 75 odst. 1 s. ř. s.).

Městský soud v Praze posoudil věc takto:

Podle § 2 odst. 1 zákona č. 361/2003 Sb. ve věcech služebního poměru příslušníků jedná a rozhoduje jménem státu ředitel bezpečnostního sboru, není-li dále stanoveno jinak. V rozsahu jím stanoveném jedná a rozhoduje též vedoucí organizační části bezpečnostního sboru.

Podle § 116 odst. 1 zákona č. 361/2003 Sb. pro služební místo příslušníka se stanoví tarifní třída podle nejnáročnější činnosti, jejíž výkon se na služebním místě vyžaduje. Pro služební místo vedoucího příslušníka se stanoví tarifní třída podle nejnáročnější činnosti v působnosti příslušné organizační jednotky bezpečnostního sboru.

Podle § 116 odst. 2 zákona č. 361/2003 Sb. není-li dále uvedeno jinak, v souladu s charakteristikami tarifních tříd uvedenými v příloze tohoto zákona stanoví vláda nařízením katalog činností v bezpečnostních sborech zařazených do jednotlivých tarifních tříd podle jejich složitosti, odpovědnosti a namáhavosti.

Soud se neztotožnil s námitkou žalobce, která spočívala v tvrzení, že rozhodnutí ve věci vydal nepřislušný služební funkcionář, neboť rozhodoval náměstek ředitele. V této věci lze pak poukázat na ust. § 2 odst. 1 zákona č. 361/2003 Sb., kde je vymezena pravomoc jednat a rozhodovat ve věcech služebního poměru s přihlédnutím k výkladovému pravidlu, které k této věci poskytl Nejvyšší správní soud ve svém rozsudku č.j. 4 Ads 138/2008-48 ze dne 29.5.2009, v němž konstatoval, že v podstatě zákon zde svěřuje služebním funkcionářům pravomoc delegovat rozhodovací pravomoc na vedoucí organizačních částí bezpečnostního sboru a podle názoru soudu to v plném rozsahu dopadá i na možnost, aby ředitel příslušného krajského ředitelství delegoval tuto pravomoc na svého náměstka, který je pověřen řízením konkrétní organizační složky resp. je mu podřízen výkon určité činnosti tak, jak tomu bylo v projednávané věci.

Rozhodující pro posouzení projednávané věci je, zda žalobcem fakticky prováděná služební činnost odpovídá jeho zařazení do příslušné tarifní třídy v souladu se zákonem o služebním poměru a nařízením vlády č. 104/2005 Sb., kterým se stanoví katalog činností v bezpečnostních sborech. Zákon o služebním poměru v § 116 odst. 1 uvádí, že pro služební místo příslušníka se stanoví tarifní třída podle nejnáročnější činnosti, jejíž výkon se na služebním místě vyžaduje, což dále konkretizuje odst. 2 tohoto ustanovení, který uvádí, že vláda stanoví nařízením konkrétní zařazení činností do tarifních tříd podle jejich složitosti.

Požaduje-li zákon zařazení do tarifní třídy v závislosti na nejnáročnější činnosti, jejíž výkon se na služebním místě vyžaduje, neznamená to, že se jedná o činnost vyžadovanou formálně, tj. typicky v písemně stanoveném popisu služební činnosti toho kterého služebního místa (popis služební náplně), ale jak již bylo řečeno, je pro zařazení do příslušné tarifní třídy rozhodující charakter reálně vykonávané činnosti příslušníka bezpečnostního sboru, tedy činnosti, která je nadřízenými služebními funkcionáři po příslušníkovi ve skutečnosti požadována bez ohledu na to, zda taková činnost je obsažena i v popisu služební náplně.

S ohledem na právě uvedené je soud nucen konstatovat, že rozhodnutí žalovaného trpí vadou nedostatečného zjištění stavu věci. Žalobce ve svém odvolání poukazoval na skutečnost, že služební činnost, kterou vykonává na skupině speciálních kynologických činností, neodpovídá charakteristice 5. tarifní třídy služební činnosti příslušníků bezpečnostních sborů uvedených v příloze ke katalogu činností v bezpečnostních sborech, ale že je zcela totožná s charakteristikou 6. tarifní třídy. K této námitce se služební funkcionář výslovně nevyjádřil, pouze v odůvodnění svého rozhodnutí zdůraznil, že žalobce byl na služební místo inspektora v 5. tarifní třídě převeden na vlastní žádost. Dále pak ještě uvedl, že námitkám žalobce uvedeným v odvolání nelze přisvědčit, neboť z náplně jeho pracovní činnosti, kterou tvoří samostatný výkon speciálních kynologických činností pro potřeby trestního řízení v útvech policie, jednoznačně vyplývá správnost jeho zařazení do 5. tarifní třídy.

Soud shledal důvodnou námitku žalobce, která směřuje proti jeho nesprávnému zařazení do tarifní třídy, přičemž žalobce argumentoval výkonem činností – výkon odborných kriminalisticko-technických činností v oboru policejní kynologie aplikací metody pachové identifikace (protokoly o odběru pachového vzorku osoby), jimiž je na konkrétním služebním místě pověřován. Tady je třeba připomenout, že podle ust. § 116 odst. 1 věty první zákona č. 361/2003 Sb. platí, že pro služební místo příslušníka se stanoví tarifní třída podle nejnáročnější činnosti, jejíž výkon se na služebním místě vyžaduje. To je obecné pravidlo, které platí bez výjimky a jemuž je třeba zařazování do tarifních tříd policistů podřídít. S obsahu správního spisu je zřejmé, že žalobce byl s účinností od 1.6.2010 ustanoven na služební místo inspektor, zařazen do 5. tarifní třídy a podle pracovní náplně ze dne 1.7.2010, kterou v souvislosti s tím převzal, mu bylo uloženo vykonávat činnost specifikovanou jako výkon odborných činností, kriminalisticko-technických činností v oboru policejní kynologie aplikací metody pachové identifikace. Takto popsaná, takto specifikovaná činnost však podle příslušného předpisu a to nařízení vlády č. 104/2005 Sb., kterým se stanoví katalog činností v bezpečnostních sborech, náleží výslovně do 6. tarifní třídy, konkrétně je uvedena v bodě 16. Jestliže byl tedy žalobce pověřován výkonem takto definované činnosti, která náleží do 6. tarifní třídy, pak měl být zařazen právě do této 6. tarifní třídy. Na tom nic nemůže změnit ani skutečnost, že k určitému služebnímu zařazení bylo přiřazeno určité zařazení do tarifní třídy. Zde obecné pravidlo podle § 116 odst. 1 zákona č. 361/2003 Sb. hovoří zcela jasně a je na příslušném ozbrojeném sboru, aby ve svých interních předpisech takhle ty dvě skutečnosti uvedl do souladu. Jestliže tedy žalobce byl podle náplně práce na předmětném služebním místě pověřen výkonem činnosti, která náleží do 6. tarifní třídy, pak bylo povinností služebního funkcionáře mu tuto 6. tarifní třídu přiznat. Jelikož se tak však předmětným rozhodnutím nestalo, je toto rozhodnutí v rozporu se zákonem a soudu nezbylo, než žalobou napadené rozhodnutí zrušit a věc vrátit žalovanému k dalšímu řízení s tím, že v dalším řízení tuto vadu odstraní.

Na základě uvedeného soud dospěl k závěru, že žaloba je důvodná, a proto podle § 78 odst. 1 s. ř. s. žalobou napadené rozhodnutí zrušil a věc vrátil žalovanému k dalšímu řízení (§

78 odst. 4 s. ř. s.). Právním názorem, který vyslovil soud ve zrušujícím rozsudku, je v dalším řízení správní orgán vázán (§ 78 odst. 5 s. ř. s.).

O náhradě nákladů řízení soud rozhodl podle § 60 odst. 1 s. ř. s. Žalobce měl ve věci plný úspěch, a proto má proti žalovanému právo na náhradu nákladů řízení, jež sestávají ze zaplaceného soudního poplatku z podané žaloby ve výši 2.000,- Kč a z nákladů zastoupení. Náklady zastoupení soud určil v souladu s vyhláškou č. 177/1996 Sb., o odměnách advokátů a náhradách advokátů za poskytování právních služeb (advokátní tarif), ve znění účinném ke dni provedení úkonů, tak, že zástupci žalobce náleží podle § 9 odst. 4 písm. d) ve spojení s § 7 odměna za dva úkony právní služby uvedené v § 11 (převzetí a příprava zastoupení, písemné podání ve věci samé-žaloba) ve výši 2.100,- Kč a dále podle § 13 odst. 3 související náhrada hotových výdajů za každý tento úkon ve výši 300,- Kč. Jelikož je žalobcův zástupce plátcem DPH, jeho odměna ve výši 4.800,- Kč se zvyšuje o částku odpovídající této dani, v daném případě o 1.008,- Kč. Náhradu nákladů v celkové výši 7.808,- Kč je žalovaný povinen zaplatit žalobci do 30 dnů od právní moci tohoto rozsudku k rukám jeho zástupce.

P o u č e n í :

Proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává ve dvou (více) vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu, se sídlem Moravské náměstí 6, Brno. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud.

Lhůta pro podání kasační stížnosti končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek lhůty (den doručení rozhodnutí). Připadne-li poslední den lhůty na sobotu, neděli nebo svátek, je posledním dnem lhůty nejblíže následující pracovní den. Zmeškání lhůty k podání kasační stížnosti nelze prominout.

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s. ř. s. a kromě obecných náležitostí podání musí obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém rozsahu a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, a údaj o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno.

V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

Soudní poplatek za kasační stížnost vybírá Nejvyšší správní soud. Variabilní symbol pro zaplacení soudního poplatku na účet Nejvyššího správního soudu lze získat na jeho internetových stránkách: www.nssoud.cz.

V Praze dne 17. dubna 2014

JUDr. Slavomír Novák, v.r.
předseda senátu

za správnost vyhotovení:
Simona Štěpínová